

73. КАЗНЬ ИЛИИ И СЫНОВЪ ЕГО.

НѢ САМО Первосвѣщенникъ съ Сынѣми, но и Нарѡдъ подобно былъ ѣ Богѣ непокоренъ. За Богомѣрскѡю тѣю непокорность, Богъ ги наказъва съ ужаснымъ кровопролитнымъ сраженіемъ. Філістімане, дивїи но въ сраженїи истребленъ Нарѡдъ, нападнаха на Ісраилтѣны. Тїи ислѣзоха прѣдъ нїхъ; начнаха да съ вїатъ. Ісраилтѣне бѣдоха побѣждени, 4,000 ѡтъ нїхъ паднаха на мѣстѣ, а ѡставши бѣдоха убїени въ Стѣнѣ.

Старѣйшины Ісраилски съ совраха, и началаха междѣ собою да съ совѣтѣватъ тако: Защо ѣ допѣстилъ Богъ, да ны побѣдѣтъ Філістімане? Дойдите да донесѣме Кувѡтъ Завѣта ѡтъ Сїлоѡма тѣва! — Два Сынѣ Илиева дойдѡха съ Кувѡтомъ въ Стѣнѣ. Това ѡсобито развѣсели и ѡхранїи Ісраилтѣны. Філістімане нападнаха пакъ. Ісраилтѣне бѣдоха на ново ѡще помного убїени; 30,000 Человѣковъ нынѣ пакъ истребїиха. Кѡй ѣ ѡстаналъ, той не ѣ можѣлъ до дома си живъ да иде. Кувѡтъ Завѣта падна въ Непрїѣтелски рѣки. И Сѡфни и Фїнеїсъ ѡстанаха мѣртви на бойщи.

Во время боѣ Илїа сѣделъ ѣ на вратѣхъ Скинїи, совсѣмъ печаленъ за Кувѡтомъ Завѣ-